

CẢNH SÀU ĐÔNG NẤY LỘC ĐÊM XUÂN

Tọa thiền, quán chiếu
Dưới cội sầu đông
“Tôi, con chó nhỏ,
Có Phật tánh không?”

Sầu đông trụi lá,
Suốt mùa thu qua
Lặng thinh hứng chịu
Gió tuyết mưa sa.

Lìa cây, lá hát
Chuyển hóa thiền ca
Lá bồi thêm đất
Cây lại trở hoa.

Giọt sương vừa đọng
Long lanh trắng ngà
Dẫu biết giây phút
Nắng rọi, sương nhòa!

Đóa quỳnh hương nở
Trà thơm gọi mời
Nao nao trăng khuyết
Bên thềm, hoa rơi!

Tuần hoàn vạn hữu
Thanh thản đến, đi
Bước nào hội ngộ
Bước nào phân ly

Tôi, con chó nhỏ
Tôi thấy, tôi nghe
Tôi nhận, tôi biết
Chẳng vương bận chi!

Cái thấy, cái biết
Tự tánh thường hằng
Người có, tôi có
Không giảm, không tăng

Chuông khuya Bát Nhã
Mở rộng cửa Không
Hoa-tâm tôi nở
Thơm cảnh sầu đông

*Mùa xuân chợt giải
Công án Triệu Châu
“Người cùng vạn hữu
Phật tánh như nhau”*

Thuyền nan bước xuống
Qua bờ,
Trước,
Sau.

HUỆ TRÂN

(Tào Khê tịnh thất, đón nọ mai đầu)